

Zadeva C-200/04

Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Bundesfinanzhof)

„Šesta direktiva o DDV – Posebna ureditev za potovalne agente in organizatorje potovanj – Člen 26(1) – Področje uporabe – Paket, ki vključuje prevoz do države destinacije in nazaj ali bivanje v njej in jezikovno izobraževanje – Osnovne in dodatne storitve – Pojem – Direktiva 90/314/EGS o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Poiarasa Madura, predstavljeni
16. junija 2005 I - 8693
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. oktobra 2005 I - 8705

Povzetek sodbe

Davčne določbe – Uskladitev zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Posebna ureditev za potovalne agente – Področje veljavnosti – Gospodarski

I - 8691

subjekti, ki niso potovalni agenti, ki ponujajo organizacijo jezikovnih potovanj in študija v tujini – Vključitev

(Direktiva Sveta 77/388, člen 26)

V skladu s sodno prakso so temeljni razlogi posebne ureditve, ki velja za potovalne agente in za organizatorje potovanj, določene v členu 26 Šeste direktive 77/388, na področju usklajevanja zakonodaj držav članic v zvezi s prometnimi davki prav tako veljavni v primeru, da gospodarski subjekt ni potovalni agent ali organizator potovanj v smislu, ki ga imajo na splošno ti izrazi, vendar opravlja enake posle v okviru druge dejavnosti. Vendar ni treba obdavčiti gospodarskega subjekta v skladu z navedenim členom, če storitve, pridobljene pri tretjih za opravljanje storitev, ki so po navadi povezane s takimi dejavnostmi, ostanejo izključno pomožne v primerjavi z lastnimi storitvami.

Torej, kadar gospodarski subjekt na običajen način svojim strankam ponuja, razen storitev, povezanih s poklicnim usposabljanjem in jezikovnim izobraževanjem svojih strank, potovalne storitve, katerih izvedba ne more biti brez občutnih posledic za izvajani

turistični paket, kot je prevoz do namembne države in/ali bivanje v njej, te storitve ne morejo biti izenačene z izključno pomožnimi storitvami. Dejansko, zadevne storitve ne pomenijo preprosto zanemarljivega dela v primerjavi z zneskom, ki ustreza storitvi, povezani s poklicnim usposabljanjem in jezikovnim izobraževanjem, ki jo ta subjekt ponuja svojim strankam.

V teh okoliščinah je treba člen 26 Šeste direktive razlagati tako, da se uporablja za gospodarski subjekt, ki ponuja storitve, sestavljene iz organizacije jezikovnih potovanj in študija v tujini, in ki za plačilo paketa v svojem imenu strankam zagotovi bivanje v tujini od treh do desetih mesecev ter za to uporabi storitve drugih davčnih zavezancev.

(Glej točke 22, 24, od 27 do 29, 48 in izrek.)